

Ind under jul, hvor er det trist

Tekst: Jonas Lie, 1866
Melodi: Morten Eskesen, 1876

1.

Ind under jul, hvor er det trist,
snefog og kulde og korte dage,
sindet bøjer sig ned til sidst,
véd ikke, hvor det skal modet tage.
Mindre og mindre af dag det lyser,
hjertet i kulde og mishåb gyser,
kommer ej jul?

2.

Året, som stod ved sankte Hans
lyst mellem blomster i sommerdagen,
nu er det fattigt på sol og glans,
ligger og sygner på sneens lagen,
fryser og føler, dets kraft er omme,
så må det være, før jul kan komme.
Kommer ej jul?

3.

Sådan stred verden en vinter hård,
længtes med soltrang i hjertegrunden,
stred med en vinter på tusind år,
tænkte, den skulde til våren vunden.
Men da den følte, dens kraft var omme,
da først lod herren sin sol nedkomme,
da først kom jul.

4.

Midt udi mørket og jordens kuld',
medens vor sol er ved at dale,
stiger Vorherres op som jul,
bli'r det sankt Hans i himlens sale,
netop som jord ej mer kan råde,
kommer et frelsens væld af nåde,
så kommer jul.

Jonas Laurits Idemil Lie, 1833-1908
Morten Eskesen, 1826-1913